

Dobrý den.

dovolte mi vyjádřit poděkování za dary, které vaši žáci vytvořili pro obyvatele z obce Mikulovice.

Vaše dary byly moc krásné a všichni obdarovaní z nich měli velkou radost.

Za náš sbor SDH Dolní Rozsíčka bych Vám všem chtěl moc poděkovat. Jsme rádi, že jsme v tom nezůstali sami a že jste nám pomohli podpořit vesnici, kterou postihla katastrofa, ze které se všichni teprve dostávají. Rád bych Vám zde napsal, jak probíhala naše akce při pomoci v Mikulovicích.

Když jsme se rozhodli, že bychom mohli vyrazit na pomoc obcím zasaženým povodní, tak jsme mysleli, že už je pozdě a naše podpora by moc nepomohla. Stejně jsme ale zavolali do jedné vesnice, kde nás jako partu hasičů s čerpadly na vodu vzali všemi deseti. Naplánovali jsme, že pojedeme v pátek 4. října, celou sobotu strávíme pomocí a v neděli se vrátíme domů. Ve čtvrtek před odjezdem jsme si připravili do auta všechnu potřebnou techniku - čerpadla, lopaty, benzín, motorovou pilu, (rum na zahřátí 😊) a hlavně oblečení, protože mělo pršet a nevěděli jsme do čeho vlastně jedeme.

V pátek jsme vyrazili do neznáma. S dobrým pocitem, že pomůžeme rodinám, které to potřebují, protože nikdy nevíme, kdy tu pomoc budeme potřebovat my. Už 20 km od vesnice, kam jsme měli namířeno, jsme koukali, co taková voda dokáže napáchat. Po cestě byly všude zákazy vjezdu, protože chyběly silnice, nebo ještě nebyly průjezdné kvůli likvidaci bláta a kamení.

Naštěstí nás navigace dovedla na místo, kde jsme se měli nahlásit: na Obecní úřadě v Mikulovicích. Seděly tam dvě starší ženy – koordinátorky, které se nám hned svěřily s akutním problémem. U řeky prý bydlí 70letá paní, která má v péči dvě vnučky. Bydlí ve vytopeném bytě, kde se začíná kroutit dřevěná podlaha, takže je potřeba všechny přestěhovat do patra, aby se mohlo vše vyčistit, opravit. Byt v patře ale neměl v pořádku elektrické vedení. Naštěstí jsem elektrikář, takže jsme paní ihned navštívili a slíbili jí, že ještě v ten den dáme vše do pořádku. Zatímco moji kolegové stěhovali paní s vnučkami do bytu, kde bylo sucho a teplo, jel jsem do Jeseníku pro materiál na opravu. Otevírací dobu jsem zmeškal o dvě minuty! Přijel jsem ale se zapnutými majáky a paní prodavačky z obchodu se přišly podívat, co se děje. Vysvětlil jsem jim situaci, a tak mi i přes to, že už měly zavřeno, prodaly vše, co jsem potřeboval. Cenily si toho, že jsme přijeli na pomoc. Když jsem se vrátil zpět do Mikulovic, bylo vše připraveno na opravu elektřiny. Paní byla spokojená, že jí vše funguje a my jsme byli hrdí, že jsme mohli pomoci už v pátek. Šli jsme spát s dobrým pocitem, který hřál u srdce.

V sobotu bylo naším prvním úkolem vyčerpat sklep. Tato akce se nám zdála jednoduchá, ale na místě nás čekalo překvapení. Sklep, který jsme měli čerpat, byl plný usazeného bláta a nešlo s ním hnout. Po chvilce snahy naředit bláto jedním čerpadlem a druhým čerpadlem naředenou hmotu vysát ven, jsme to vzdali. Z úřadu nám poslali stroj, který vysál bláto. Jinak bychom museli bláto vynášet ze sklepa v kýblech, a to by nás velmi zdrželo. Po vyčištění sklepa jsme zdi řádně postříkali Savem, aby se netvořila plíseň a bakterie.

Odpoledne jsme ještě čerpali tři studny, což pro nás bylo jednoduché a práce utíkala, jako ta voda, kterou jsme čerpali. Večer jsme se všichni setkali na posádce, kde jsme si dali zaslouženou večeři a šli jsme unaveni spát.

Neděle byla pro nás horší, protože jsme měli všechno oblečení mokré a žádné náhradní s sebou. Čekala na nás rodina, která měla na dvoře naplavené dřevo a potřebovala pomoc s jeho uklidem. Bylo nás šest tak práce utíkala rychle. Po celém dopoledni jsme byly unavení a promoklí, tak nás rodina pozvala se

ohřát a na teplý čaj a polévku. Po 14 hodině jsme měli hotovo, rozloučili jsme se na obecním úřadě a s pokorou, že jsme pomohli v obci, kde to potřebovali, jeli domů.

Po třech týdnech, kdy jsme se sešli u nás na hasičské základně, jsme dostali bezva nápad, že bychom tam ještě jednou zajeli na pomoc. Zavolali jsme paní koordinátorce, která byla nadšená - potřebují vyčerpat a zprovoznit studny, na které lidé čekají už i tři týdny. Hned jsme se domluvili na termínu.

Tato druhá akce byla pro nás jednodušší, protože už jsme věděli, kam jedeme a co budeme dělat, takže příprava byla relativně rychlá.

Studny jsme vyčerпали, odbahnili a zprovoznili. Někdy i za pomoci kýblů. Tento víkend nám utekl docela rychle a ani na nás nečekaly žádné velké překážky.

V neděli, při odjezdu domů, dostala paní koordinátorka nápad, udělat pro zdejší zasažené rodiny vánoční večírek. Padl i návrh, že by bylo krásné, kdyby dostaly ručně vyráběné dárky od našich přátel a známých, nebo i od dětí ze škol. Nápad to byl úžasný, a tak jsme se do toho chtěli také zapojit. Jako otce Adámka Juráčka mě hned napadla škola v Dolních Loučkách, kde paní ředitelka Hana Kočková byla vstřícná a moc jí děkujeme za podporu v tomto projektu. Dárky zde spolu s dětmi vytvářely paní učitelky Šárka Křivská a Naďa Kopecká. Další se přidala mateřská škola Dolní Rožínka, kde nás podpořila paní učitelka Ivana Křenková a s dětmi nám vyrobila spoustu krásných dárků, které jsme mohli také předat dětem. No a aby toho nebylo málo, ještě jsem oslovil svoji kamarádku Lucii Charvátovou, která pracuje na základní škole v Přibyslavi. I zde děti vyrobily dárečky pod vedením paní učitelek Petry Bártové a Marie Zichové.

Tímto bych chtěl všem za naše družstvo hasičů, za děti, babičky, dědečky a všechny, co dostali dary od vás ze školy, moc poděkovat. Pomohli jste nejen nám, ale všem, co se na této akci podíleli. Je to pro nás velká čest, že jste se k tomu tak hezky a zodpovědně postavili.

Na závěr bych chtěl říct, že toto byla naše první zkušenost, ale věřím, že určitě ne poslední, kdy jsme mohli takto někomu pomoci. Je to pro nás, jako sbor, velká čest.

Ještě jednou DĚKUJEME.

Za SDH DOLNÍ ROZSÍČKA Jaroslav Juráček

VELITEL JAROSLAV JURÁČEK

VELITEL JAROSLAV KOUKOLA

ŘIDIČ VOZU ALEŠ KOUKOLA

STROJNÍK JAROSLAV HOLY

STROJNÍK JIŘÍ PAŘÍZEK

Obrázek 1: čištění studny

Obrázek 2: Balení dárečků